

Omul care si-a cinstit obârșia, autoritatea morală ce-i fusese încredințată de Stat și nu s'a plecat în fața santajului comunist.

A aplicat dreptatea ce se cuvenea fiecăruia și a apărât onoarea magistraturii, și a plecat încununat cu ea pe drumul martirajului românesc.

A făcut aceasta când la Paris începuse Conferința prin care se spera ca România să fie repusă în plenitudinea drepturilor sale firești, după "declarațiile și garantiile" mai "marilor" că nu se urmăresc scopuri teritoriale și că nu va fi afectată orînduirea social politică din România.

În România, în schimb, se legiferează ținerea de alegeri libere, o altă "garantie..." în timp ce sîngele începuse să bîlțească peste țară, iar pe listele electorale "înviaseră" morții și apăruseră prezenți locuitorii caselor demolate. În schimb mîi de cetățeni cu drept de vot erau omși sau stersți de pe liste. Căzul cel mai strigător era al lui Ion MIHALACHE, omul care întregise Țara, se ridicase din tranșee înfășurat cu "Pelerina ordinului Mihai Vitezu" și de peste un sfert de veac țărani care-și câstigaseră dreptul l-a viață politică și pe acela de ași munci pămîntul câștigat în libertate și în folosul urmașilor, îl aleseseră ca reprezentantul lor, în toate legislaturile ce avuseseră loc.

Ion Mihalache fusese contestat la Judecătoria din Topoloveni de către unul, C. Craiu ce locuia pe Calea Victoriei nr.56, din București, contestație ce depusese tardiv și nici măcar personal.

Cauza urma să se judece la recursul declarat de către Ion MIHALACHE la Tribunalul din Cămpulung-Muscel pe 17 Oct. 1946.

Motivul adevărat al îndepărtării din viața politică consta în punctul 7 al directivei din 7 Martie 1945, adusă de reprezentantul lui Stalin (Sulmab Berezinsky), care prevedea:

"Suprimarea partidelor istorice prin arestarea, uciderea și răpirea membrilor."

Mai recent, în Septembrie 1946, I. Z. Susaicov (din Comisia Aliată de Control) i-a cerut lui N. Carandino să se retragă de la conducerea ziarului Dreptatea contra unor avantaje. Acesta a refuzat și a spus că el și ziarul nu atacă URSS-ul. Reprezentatul sovietic i-a ripostat, știu, dar GUVERNUL GROZA ESTE RUSIA SOVIETICĂ, traducerea a fost făcută de translatorul Skoda.

În această atmosferă se pregăteau alegerile "libere" și "garantate" de Conferința de la Yalta.

Motivul înscenat al îndepărtării lui I. MIHALACHE a fost "voluntariatul" pe frontul de răzărît.

Din scrisoarea lui Ion Mihalache din 12 Mai 1946 adresată Președintelui Tribunalului Poporului, referitor la acest punct spune:

"Nu am participat nici o singură zi pe frontul de est, nici ca voluntar, nici ca mobilizat. Ca voluntar nu era posibil, întrucât legile militare rezervă voluntariatul pentru cei ce nu figurează pe tabelele de mobilizare, ceea ce nu era cazul cu mine, eu fiind maior în reg. 30 Muscel. Iar mobilizat nu am fost de fapt.

"Este la mijloc o confuzie voită, precum și o tendință politică pe care țin să nu le las nelămurite. Faptele între care se face confuzie stau astfel:

a. A doua zi după declararea războiului am comunicat Marelui Stat Major. Că, în caz de mobilizare, doresc să fiu mobilizat pe front (iar nu la partea sedentară, cum era sigur că se pregătea).

Marele Stat Major mi-a răspuns la câteva zile că a luat cunoștință de dorința mea, dar că mobilizarea și repartizarea se vor hotărî de organele în drept, după cum interesele armatei vor cere. Aceasta a fost pretinsă cerere de voluntariat și aceasta a fost rezolvarea ei. Am făcut cererea determinat de motivele:

1. Aflasem că voi avea o utilizare cu caracter politic, sub forma unei mobilizări la Comandamentul de Căpetenie al Armatei, ceea ce voiam să evit. Situațiunea mea românească mă determina să prefer riscul vieții - care depindea numai de mine - față de riscul unei eventuale solidarizări în răspunderi politice, fie chiar indirecte, care nu mă priveau numai pe mine.

Evenimentele au confirmat prevederile mele.

Peste o lună dl. Maresal Antonescu m-a chemat la Comandamentul de Căpetenie... am fost îndrumat către Iași, unde trebuia să înălțnesc pe maresal... am avut cu domnia sa, la 5 Aug (1941), o lungă convorbire în trenul Chișinău-Iași.

I-am comunicat punctul nostru de vedere, al Partidului Național Românesc, că armata română trebuie să se oprească pr. Nistru. D-sa mi-a răspuns că strategic nu poate fi oprire pe Nistru, dar că se va opri pe Bug. Apoi mi-a propus ca eu să rămân pe lângă d-sa pentru chestiuni politice.

Am refuzat categoric.

M-am înapoiat, neprimind nici o soldă, deoarece nu m-am considerat mobilizat. "

DISCUTII PENTRU PACE LA PARIS ...

ATMOSFERĂ DE RĂZBOI ÎN "MICUL PARIS."

Pe 6 Aug. 1946 în cadrul mitingului electoral al -PCR- pe stadionul Giulești, Vasile Luca declara printre altele: "... În interesul țării, al dezvoltării libere, democratice, poporul român trebuie să lichezeze clica reacționară manisto-brătienistă..."

Iar după 3 zile, pe 9 Aug. 1946 a avut loc unul dintre cele mai groaznice asasinări împotriva PNT-ului, în orașul Pitești, unde au fost mai mulți morți și răniți, fiind împușcat avocatul Gheorghe MIHAI (candidat pe listele electorale din Argeș), chiar în incinta Tribunalului Județean, în timp ce Secretarul general Nicolae Penescu a fost grav rănit.

Pe 20 Aug. 1946, primăria Capitalei a decis excluderea de la vot a lui Ion Mihalache și a altor 6.000 persoane.

După ce Secretarul General (N. Penescu) zăcea la pat, s'a declarat acțiunea de nimicire a Vicepresedintelui Ion Mihalache, împotriva căruia pe 4 Oct. 1946 judecătoria de Ocol-Topoloveni l-a socotit "nedemn de a vota și de a fi ales" prin carea de judecată 84.

Judecarea recursului depus de Ion MIHALACHE s'a judecat pe 17 Octombrie, la Câmpulung; jud. Muscel.

Mașinațiunile politice și agresive ale partidului comunist și ale guvernului aservit lui, se intensifică în capitala județului.

În dimineața zilei de 16 Octombrie s'a prezentat în cabinetul Primului Președinte un anume Luca Lazăr Ciobanu (de origine Găgăuză) care i-a cerut în numele partidului și guvernului ca să respingă recursul lui Ion Mihalache ce se va judeca pe 17 OCT, indicându-i chiar să formeze comitetul de judecată cu magistratii BUCULOIUI și CRISTEA care fuseseră "deja câțigati pentru cauză".

Primul Președinte, Aurel MARINESCU era născut în 1909 ca unul dintre cei 7 copii ai învățătorului Ion Marinescu din com. Beletii-Negrești de pe valea pârfului Cărciov, din jud. Arges. După ce absolvise facultățile de teologie și de drept din București și-a ales magistratura și în 1936 a fost numit prim procuror la Mușcel. După 10 ani a ajuns Prim președinte. Traia din salariu și al soției care era profesoară de limba franceză, cu studii la Sorbona.

În fața promisiunilor găgăului, de consolidare a situației materiale și profesională, făcându-și procesul de conștiință a ajuns la concluzia că e mai bine să moară de foame și să umble copilul în zdrențe decât să se spună că este al unui netrebnic.

După o noapte de frământări a ajuns la concluzia că va trebui să formeze comitetul din magistrați care se bucură de totală reputație a imparțialității, dintre cei mai cinstiți și demni să poarte numele de magistrați.

MARTORI LA ACEST PROCES ISTORIC

Profitând de venirea la București a tânărului economist Brătulescu să aranjeze venirea conducerii partidului la Căpâlung a doua zi în semn de solidaritate cu Ion Mihalache, am hotărât ca și o delegație de tineret să mergem în același scop.

Până după amiaza la plecarea trenului s-au adunat 12 studenți: Ion Bărbuș, Jean Bărbulescu, Costel Ciacu, Dumitru Burtea, Grigore Dumitrescu, Eugen Ghimicescu, Cicerone Ionițoiu, Gabriel Bulzan, Moiceanu, Gigel Nistor, Horia Guguianu și Aristide Teică. Am ajuns în jurul orei 19 la Căpâlung și am pornit în monom după Brătulescu care ne-a condus în centru, la locuința colonelului Mateescu, unde era găzduit Ion Mihalache.

Desigur Vicepreședintele partidului s'a bucurat când ne-a văzut veniți ca solidari în cauza dreptății. Dar am constatat că doi dintre noi nu ajunseseră, și a venit vestea că se rătăciseră din cauza întunericului și fiind depistați au ajuns la poliție. Imediat Ion Mihalache a trimis pe unul din enturaj ca să-i scoată de acolo. După vreo două ore de discuții în casa acestui colonel unde se mai găseau vreo 20 persoane din localitate, Ion MIHALACHE s'a adresat celor din jur:

-Bine fraților au venit băieții de la București, a venit și noaptea, dar v-ați gândit unde găzduim peste noapte?

Au sărit unii cu gura că nu este prudent să rămână în oras.

- Dar unde?

-Stați liniștiți că s'a trimis vorbă lui Iancu (Brătulescu la Bughea) și totul e aranjat.

Dar cine-i conduce?!, și văzând un moment de ezitare, Ion Mihalache a zis:

-Copii, sunteți oaspeții mei, haideti cu mine. Nu e departe, mergem prin grădini că e mai aproape și mai bine. Între timp se mai luaseră încă 2-3 din enturaj după noi și l-au convins pe Ion Mihalache să se întorcă de la marginea orașului.

La Bughea ne aștepta casa lui Iancu Brătulescu (învățător și de putat de Musce) cu porțile deschise și cu masa întinsă.

Dacă n'ar fi fost procesul a doua zi ne-ar fi apucat zorile, tot stând la discuții.

Poate să fi fost două din noapte când ne-am aciuat să închidem puțin ochii, și slavă Domnului, loc era destul, ca într-un hotel.

A doua zi dimineata, pe 17 Octombrie 1946, tot prin grădini am fost conduși la casa colonelului Mateescu, de unde ni se trimise-se vorba, să fim atenți că jandarmii blocaseră toate intrările în oras și opriseră la bariere pe țărani care veneau să-l onoreze pe Ion MIHALACHE.

Ajunși, am aflat că toate trenurile începând cu miezul nopții fuseseră oprite la Golești și deasemenea șoseaua județeană blocată pentru circulația mașinilor.

O altă surpriză neplăcută era prezenta echipei criminale condusă de sondaorul de atunci, Mihai Dorobantu (viitorul comandant al Inchișorii Aiud) care săvârșise asasinatete de la Pitești din 9 Aug.

La ora matinală, să fi fost 7-8 dimineata, strada și trotoarele erau pline cu lozinci scrise cu var: Moarte lui Maniu și Mihalache, Jos PNT-ul și altele în același gen.

Deasemenea strigau lozinci și se luaseră în gură cu țărăni ai căror număr se îngroșea mereu, sosind pe cai lătrălnice.

Spectacolul era de bălci comunist provocator.

Dar cum scopul nostru era să asistăm la proces, ne-am strecurat cum am putut spre Tribunal.

Dar acolo alt spectacol. Alte echipe de bătași ce împiedecau lumea să intre în Tribunal.

Împreună cu Moiceanu (student la Academia comercială) l-am zărit pe avocatul Nicolae Suta care era între apărătorii lui Ion Mihalache. Discutând o afacere judiciară ad-hoc, am pătruns în Tribunal și după două trei ture pe culoar am ajuns în sala de sedințe, unde de abia am mai găsit câteva locuri pe bănci. După sistemul comunist sala fusese ocupată de la ora 8, de figuri de vagabonzi.

Printre avocații apărători veniți de la București se aflau: Virgil Veniamin profesor universitar la Filozofia dreptului, Ovidiu Sachelarie fost președinte la Curtea de Apel și profesor universitar de Drept Civil, Victor Popovici fost deputat de Iași și avocat din București și de pe plan local, amintitul Nicolae Suta avocat și deputat de Muscel.

Intimații erau reprezentați prin avocatul de duzină, Stelian Nituțescu trimis de centrul comunist din București și de pe plan local avocatul Eduard Iacomini pus de aproape inexistentă organizație comunistă din Câmpulung-Muscel.

COMPLETUL DE JUDECATĂ

După frământările din timpul nopții și hotărîrea luată, Aurel MARINESCU a sosit la Tribunal unde judecătorii așteptau, unii liniștiți iar Buceloiu era deja îmbrăcat lângă procurorul găgăuz, Lazăr Ciobanu.

Calm, Primul președinte a spus: Domnule Mircea Constantinescu și domnule Alexandru Brătulescu intrați în complet cu mine.

S-au îmbrăcat imediat și au trecut pe lângă ceilalți judecători, intrând la 10,30 în Sală, anunțând deschiderea sedinței.

În sală, figurile de trogloditi au început să dea manifeste care circulau din mână în mână și prin care se cerea moartea lui Maniu și Mihalache, sau judecată muncitorească pentru trădători și slavă lui IVStalin și poporului rus care libertatea ne-au adus.

Luam manifestele și le dădeam în dreapta fiind cu ochii la completul de judecată.

Sigur că Presedintele a observat ceva și la un moment dat a spus că cine n-a venit să asculte judecarea procesului este liber să plece, dar să nu tulbure desfășurarea.

Pledoariile au fost la înălțime, expuneri magistrale pe înțelesul tuturor deși interesați erau doar judecătorii, care urmau să decidă hotărârea.

Presedintele, în sinea lui atunci a constatat și mai târziu a și scris-o că "pledoariile recurențelor au fost atât de convingătoare și expuse într-o formă atât de impecabilă, încât au impus respect tuturor... Cea mai desăvârșită disciplină a domnit tot timpul în sală și cred că nu gresesc atunci când afirm că majoritatea celor străini, care au asistat la dezbateri, a plecat de la sedință cu o altă convingere decât aceea cu care venise poate aici".

În schimb avocații părții adverse au fost lamentabili, s-au prezentat ca la un miting, nereferindu-se nici în fapt, nici în drept la cauza pe care o "apărau" ci doar multumindu-se să facă propagandă URSS-ului care ne-a salvat de regimurile burgheze ce oprimaseră clasa muncitoare...

Completul s'a retras să delibereze urmând ca dimineața următoare să aibe loc pronunțarea.

Din mărturisirile președintelui care în camera de chibzuintă le ceruse părerea celor doi judecători, reiese că cel mai tânăr, A. Brătulescu a spus:

"Domnule prim președinte, știți că sunt un magistrat care mi-am vândut și eu și soția o parte din averea de la țară, ca să ne facem o casă în Câmpulung. Suntem încă datori și ne-am gajat salariile 12 ani de zile. Pot să fiu și eu și soția mea dați afară din serviciu. Nu-i nimic! Am o căruță cu boi la țară. Voi căra pietriș cu ea și tot nu voi muri de foame. D-l MIHALACHE ARE DREPTATE."

Cel de al doilea judecător, Mircea Constantinescu a răspuns:

"Știți, d-le prim președinte, că eu sunt un magistrat sărac. Trăiesc numai din salariul meu și din mica pensie a soției. Am și doi copii și cu mine trăiește și mama soacră. Ne zbatem cum putem. Nu sunt nici cel puțin muscelean, pentru că să fiu cunoscut și să pot trăi din avocatură. Prefer să-mi rămână copii în zdrențe, dar să spună că sunt copiii unui magistrat cinstit. Prefer să moară de foame decât să fie arătați cu degetul și să se spună că sunt ai unui netrebnic. D-l MIHALACHE ARE DREPTATE."

Și a rămas ca a doua zi să se pronunțe hotărârea.

ÎN ORAS SE MANIFESTA SOLIDARITATEA CU DREPTATEA LUI I. MIHALACHE

Dintre tinerii veniți, numai doi reusisem să intrăm în sală și să asistăm la dezbateri. Aveam satisfacția că ne împlinisem scopul.

Ajunși la casa colonelului Mateescu am constatat că și ceilalți colegi avuseseră multumirea prezentei într-o zi de neuitat.

Sute de cămăși albe, acest suvoi însetat după dreptate trecuse peste opreliștele subrede și inundaseră orasul făcând zid din sulele curate în jurul celui ce întrușchia speranța în înlăturarea nelegiuirilor, știindu-l că MIHALACHE este în fruntea luptei neclintit, mergând înainte pe drumul neamului.

Cuvintele de cinștire curată acopereau pe cei aduși cu camioanele de la Pucioasa, înarmați cu răngi și băte, ca să destabilizeze adunarea spontană făcută autenticului lor reprezentant.

Când am pătruns cu greu în interior, am rămas impresionat de prezența lui Ion MIHALACHE îmbrăcat tărănește era înconjurat de conducerea partidului în frunte cu Iuliu MANIU, Mihai POPOVICI, Nicolae PENESCU, Cornel COPOSU care veniseră să-și manifesteze dragostea și solidaritate. În mulțimea din interior printre mulți alții se mai zăreau avocatul Iosif Toma POPESCU (președintele tineretului Capitalei și nelipsitul apărător în procesele năpăstuiților de opresiunea comunistă), tânărul economist Gică STAIU (din generația "de aue" care după terminarea războiului se dedicase sprijinirii partidului), doctorul Gheorghe Busuiocescu (nelipsit din jurul lui Mihaelache) și mulți alții, cu toții veniți în semn de permanentă solidaritate cu partidul și conducătorii lui.

Tărănimea, care în mijlocul ei mai avea încă dintre neînfricătii ce cimentaseră hotărârile țării și reușiseră să trimită oameni în Parlament pentru elaborarea legilor necesare dezvoltării lor, acum pe 17 Oct. cerea sfatul lui Ion Mihaelache și hotărârea lui Iuliu Maniu.

Conducerea partidului a venit aici și acum, a început Ion Mihaelache, ca să fie stăvilor abuzurilor la care acest guvern ne chemat a supus țara.

Cu ciomagul nu se construiește.

Ce vedeți astăzi s'a clădit cu muncă cinstită și continuă, prin vremi înourate sau zile senine, dar numai prin muncă.

Dovadă sunt înaintașii care zac pe întinsul țării, mărturie sunteți voi care ați moștenit darurile lor și pe care doriți să le lăsați copilașilor să se poată bucura la început de drum în viață.

Ascultați acum cuvântul președintelui nostru!

În urale nesfârșite Iuliu Maniu a început...

"Suntem aici, alături de domnul MIHALACHE care a rămas neclintit în fruntea luptei pentru câștigarea dreptății spre binele tuturor și mai cu seamă a urmașilor noștri.

Forța lui morală și intelectuală a rămas pavăză nebiruită în slujba neamului..." și a continuat subliniind importanța zilelor tulburi pe care le trăim făcând apel la solidaritatea tuturor în aceste vremuri de cumpănă...

Când a fost să plece, și a coborât Iuliu MANIU, s'a asternut liniștea, manifestându-se curiozitatea tuturor de a-l vedea cât mai de aproape.

Înainte de a urca în mașină, sprijinit de Cornel Coposu, a mai salutat călduros pe cei prezenți.

După ce mașina s'a urnit au început uralele nesfârșite...

Multumindu-ne pentru cinștea ce i-o făcusem, ne-a despărțit de Ion MIHALACHE, purtând în inimi și în suflet o amintire de neuitat

TRIBUNALUL PRONUNȚĂ SENTINȚA

A doua zi dimineata, la ora 8,30, înainte de a incepe sedinta obisnuita, pentru a preîntâmpina orice eventualitate, Completul de judecata a pronuntat SENTINȚA no.216:

In numele legii Tribunalul hotărăște:

"Admite recursul declarat de către d-l. Ion MIHALACHE din com. Dobresti-Muscel, în contra cartii de judecata cu No.84 din 4 oct.1946 pronunțată de Judecătoria Topoloveni-Muscel, care se reformează în totul/

In fond respinge ca tardivă contestatia înreg.la No.5196 din 26 sept.1946, declarată de C.Craiu din Bucuresti, Calea Victoriei No. 56.

Admite contestatia înaintată de către d-l.I.Mihalache, înregistrată la No.5101 din 19 Sept.1946, la Judecătoria Topoloveni.

Constată că stergerea din Registrul electoral al com.Dobresti s-a făcut în mod ilegal, considerându-l înscris la No 470 din acest registru.

Sentință definitivă,
dată și pronunțată în sedința publică din 17 oct.1946 la Tribunalul Muscel.

Prim Presedinte	ss A.MARINESCU
Asesori	ss.Mircea Constantinescu
	ss.A.Brătulescu.
Grefier	ss.P.Loghin.

RIPOSTA NELEGIUIRII

Peste o jumătate de oră de la pronunțare a sosit "ciobanu" cu fața crispată și "a avut îndrăzneala" să-i spună primului presedinte: -Si totuși Mihalache nu va candida... plecând în grabă din Câmpulung cu prefectul comunist, în masină.

În jurul orei 11, primul Presedinte a primit o invitație la mitingul convocat de prefectul comunist Minculescu la care participau toate școlile, toți funcționarii, toți muncitorii din județ, toată populația orasului...

La miting s'a urlat, s'a strigat pe lână moarte lui Mihalache și moarte lui Marinescu și tuturor reacționarilor, nu numai de "oratorii" de la tribună, dar și de unii agitarii împrăștiați prin mulțimea care era resemnată, dându-și seama de mascarada la care fuseseră aduși.

Era începutul marelui farsă ce se pregătea: FURTUL VOINTEI NAȚIONALE.

EPILOGUL ACESTEI DRAME

Din ordinul ministrului Justiției (Lucrețiu Pătrășcanu) se anulează această sentință, primul presedinte Aurel MARINESCU este mutat ca judecător în Dobrogea, și căutat să fie arestat pe 5 Mai 1947. Se ascunde timp de 10 ani. Soția, Lucia MARINESCU dată afară din învățământ, iar fata Ruxandra, eliminată din liceu. După 10 ani de urmărire, Aurel I. MARINESCU a murit în ascunzătoare, bolnav de cancer din cauza condițiilor de exterminare în care fusese obligat să trăiască, și îngropat pe 15-01-1956 în grădina unui nepot unde era adăpostit. În urma unui denunț cadavrul a fost desgroap de securitate pentru a fi identificat, dar soția și fata reușesc pe ascuns, să transfere osemintele la Cimitirul Bellu.

Ion MIHALACHE a fost exterminat la Râmnicul Sărat.

Avocații apărării: Virgil VENIAMIN a reușit să fugă în Franța.

Ovidiu SACHELARIE, Victor POPOVICI și Nicolae Suta au fost arestați.